

Introit: *Naději slož v Hospodina. Bud' rozhodný, bud' udatného srdce, naději slož v Hospodina! (Žalm 27,14)*

Píseň

Modlitba

Čtení: Matouš 14, 22-33

Píseň

Text kázání: 1. Korintským 8, 1-9

Bratři a sestry,

možná vám právě přečtený text přijde trochu nesrozumitelný. Přesto může být velmi aktuální v každé době, kdy se řeší závažné otázky typu *ano či ne. Být či nebýt*. I dnes jsme postaveni před otázku, zda se nechat očkovat, anebo ne. Zda nám vakcína nějak ublíží, anebo naopak nás zachrání. Jak se správně rozhodnout? Mnohé lidi svírá strach, aby se nerozhodli špatně. Strach z neblahého účinku vakcíny nebo na druhou stranu dokonce strach o vlastní život.

I mezi křesťany jsou různé a často i vyhraněné názory. Jedni jsou rezolutně proti očkování, druzí jsou pro. Jedni v pevné a silné víře spoléhají pouze na Boží ochranu a víc k tomu nepotřebují. Ti další ke své víře připojují rozum, zodpovědnost a s vírou se naopak nebojí nechat se naočkovat. Ti první chtějí povzbudit k víře a říkají, **opřete se pouze o svého Boha a nedoufejte v člověka**. A ti druzí zase chtějí povzbudit k očkování s vírou v Boží zaslíbení. Vždyť je přece psáno, že **ti, co věří v Pána Ježíše, tak i kdyby vypili něco smrtícího, nic se jim nestane**. A nad to, jen pro upřesnění, vakcína není nic jedovatého.

Ať jako křesťané máme takový nebo onaký názor, pak v úvodním verši té 8. kapitoly listu do Korintu, kde se řeší tehdejší závažná otázka, nám apoštol Pavel přeci jen ukazuje ještě jinou cestu, jak ke každému těžkému problému přistupovat. **Pokud jde o maso obětované modlám, víme, že ,všichni máme poznání'.** **Poznání však vede k domýšlivosti, kdežto láska buduje**. Než se budeme blíže zabývat problematikou obětovaného masa modlám, povšimněme si, co dál k tomu říká Pavel. **Víme, že ,všichni máme poznání'.** V některých překladech ten výraz **,všichni máme poznání'**, je dán do uvozovek. Jako by to mělo být řečeno s nadsázkou nebo s ironií. A právě ten další verš to jen potvrzuje: **Jestliže si někdo myslí, že něco už plně poznal, ten ještě nepoznal tak, jak je třeba**. Ano, všichni, bratři a sestry, máme nějaké poznání, svou pravdu. Tak nějak si na ní stojíme, nicméně nemělo by nás to vést k domýšlivosti, že jsme snědli všechno rozum světa, že všemu rozumíme. Někdy jsme „odborníci“ na všechno. Pavel zde ale vlastně napomíná všechny ty, kteří se vášnivě hádají, protože oni přece mají to správné poznání. Oni jsou ti správní křesťané. **Naše poznání je ale jen částečné**, jak se píše na jiném místě Bible. Proto bychom se tím málo, co víme, neměli nechat vést do domýšlivosti. Do pýchy, do pohrdání těmi, kteří mají jiný názor. V kralickém překladu je dokonce napsáno, že **poznání doslova nadýmá**. Takový nadýmající se křesťan místo toho, aby voněl vůní Kristovou je tedy nakonec svému okolí spíše odporný. A proto Pavel ukazuje, na co se zaměřit. **Poznání nadýmá, kdežto láska buduje**. Místo pýchy bychom se měli sklonit před Velikým Bohem a v pokoře přijmout, že zdaleka ne všemu rozumíme. Zvláště co se týká nemoci Covid i její léčby. A nad to vše, nezapomínejme, že to, co zůstává a je silnější než smrt, je láska. Nejen k Bohu, ale i k těm, kteří se mnou třeba i nesouhlasí. To je tedy to první.

Tedy v Korintu ale řešil apoštol Pavel trochu jinou spornou otázku, která rozdělovala tamní křesťany. A to bylo, **zda jíst nebo nejíst maso ze zvířat, které byli předtím obětované modlám**. Korint ve své době bylo kosmopolitní město. Žili v něm přívrženci různých náboženství. Celé město bylo doslova prochnuto uctíváním různých bohů a bůžků. A k tomu se často konali kultické obětní hostiny. Jinými slovy, po obětování božstvu následovala kultická hostina, při níž se zbytek posvěceného jídla snědl, buďto v prostorách chrámu, nebo doma. A někdy se zbylé potraviny z té hostiny daly pak na trh k prodeji, a to s výraznou slevou. Což chudým lidem přišlo jistě k duhu. I chudým křesťanům. Křesťané byli na tyto hostiny taky zváni. Byla to společenská událost Tyto hostiny bývaly i bezplatné, což zvláště i pro chudé křesťany, bylo velkým lákadlem. Jednou z mála možností, jak se pořádně najíst. Někteří křesťané s tím ale měli velký problém. **Mohli přijmout takové pozvání? Mohli se účastnit svátků, které začínaly pohanskými bohoslužbami a obětmi?** A mohli si nakoupit na trhu maso, které převážně pocházelo z pohanských chrámů? Neznečistí se tím duchovně? Nicméně vyhnout se kontaktu s pohanskými kulty bylo pro tamní křesťany velmi obtížné. A aby toho nebylo málo, v jakém prostředí korintští křesťané žili, tak je potřeba si uvědomit, že pohané v mnoha kultech věřili, že když se nají toho, co bylo obětováno, přejde do nich duch toho daného božstva, kterému obětovali. A tak samozřejmě se v korintském sboru vyskytl spor mezi těmi, kteří toto maso odmítali a těmi, kteří ho jedli. Apoštol Pavel však k tomu přináší řešení: **Pokud tedy jde o to, zda se smí jíst maso obětované modlám, víme, že modly ani bohové tohoto světa nic nejsou a že jest jen jeden Bůh**. Chtěl tím tedy říci, že není třeba se bát, že kdyby někdo takové maso jedl, že do něj vejde pohanský duch nebo démon. Kdo tedy jí takové maso, není znečištěn. Nás pro dnešní naši otázku z toho zní, nebojte se nechat naočkovat. Zároveň Pavel ale bere vážně i ty druhé a říká, **ale všichni nemají toto poznání**.

Má tedy pochopení i pro ty, kteří jsou obezřetnější. A jistě je potřeba obezřetnosti i dnes. Dále ale píše ještě o jiném problému, a to o tom, že **někteří jsou až podnes tak zvyklí na modly, že jedí toto maso jako oběti modlám; jejich svědomí je nejisté, a proto je poskvrněno.** Tuto skupinu ale dnes opomeňme, to jsou ti, kteří vlastně neví, jestli věřit Bohu nebo např. horoskopům či pověrám.

Věnujme se tedy těm prvním dvěma skupinám křesťanů. Tedy otázce jíst, nebo nejíst? Pro nás opět jít do očkování nebo nejít? Jedna skupina křesťanů dnes přemýšlí následovně: Váží si všeho, co napomáhá k dobrému, veškerého pokroku ve vědě i medicíně, a patří mezi to i léky, za které jsou při nemoci a bolesti vděční. Vzdávají za to Bohu díky a netrápí se ve svém svědomí, zda se duchovně znečistí, když je budou přijímat nebo užívat. Jinými slovy čistému vše čisté. No a pak jsou zde ti, kteří se rozhodli přeci jen žít obezřetněji, vše raději pečlivě prozkoumají, zda je to pro jejich život dobré. Nic proti tomu. Vždyť přece i sám apoštol Pavel o dvě kapitoly dříve píše Korintským: **‘Všechno je mi dovoleno’ – ano, ale ne všechno prospívá. ‘Všechno je mi dovoleno’ – ano, ale ničím se nedám zotročit.** Jak vidíme, Pavel dává svobodu k vyjádření svého přesvědčení s tím, že i my máme druhého bratra či sestru v Kristu přijímat v lásce s jeho přesvědčením, které je jiné než to moje.

Nyní je ale, bratři a sestry, čas, vrátit se k té palčivé otázce posledních dní. Nechat se očkovat, anebo ne? Snad nás v rozhodování může osvobodit ještě jeden verš psaný Korintským: **Pokrm nás Bohu nepřiblíží; nejíme-li obětované maso, nic neztrácíme, jíme-li, nic nezískáme.** Pavel vyřešil spor těch dvou stran velmi jednoduše. Ať budou jíst takové maso anebo ne, k Bohu je to nepřiblíží a ani neoddlí. A tak je to i s tím, necháme-li se očkovat anebo ne. Na naši víru to vliv mít nebude. Nenecháme-li se očkovat, nic nezískáme, necháme-li se očkovat, nic tím neztrácíme. Není tedy důvod odsuzovat jedny druhé. A co se týče našeho těla? Je potřeba sledovat názory odborníků.

Nicméně položme si ještě jinou otázku. Stojí za tvým přesvědčením, zda se nechat či nenechat očkovat, skutečně víra, anebo je to strach? **Bůh nám přece nedal ducha strachu, ale ducha síly, lásky a rozvahy.** A tak bych chtěl každého povzbudit, aby své poznání zkoumal v duchu víry, nikoliv v duchu bázlivosti. Chtěl bych povzbudit ty, kteří se chtějí nechat očkovat, aby nepanikařili, když na ně ještě nepřijde hned řada. Aby důvěřovali Bohu, že jsou v Jeho ruce. Ovšem chtěl bych také povzbudit ty, kteří se nechťejí nechat očkovat, protože se bojí, že jim vakcína sebere víru v živého Krista. V zásadě je to stejná obava, jakou měli někteří křesťané v Korintu kvůli tomu masu. Zbytečná obava. Tedy pro ty, kteří hledí na Krista a nenoří se ve strachu. Známe příběh apoštola *Petra, který kráčel po vlnách moře za Ježíšem. Když se díval na něj, tak se mu to dařilo. Když se podíval na vítr a vlny, strach mu vzal víru a začal se topit.* Chci vám říci, že nemusí být projevem strachu ani jedno rozhodnutí. Obojí způsob může být svobodným rozhodnutím dobré víry, nikoliv strachu. Jen to u sebe zkoumejme. Zároveň ale také zvažme, že máme zodpovědnost nejen vůči sobě, ale také právě vůči druhým. Dovolil bych si na tomto místě ocitovat závěr vyjádření kazatele Tomáše Pospíchalů z CB Jasénka. Pro mne osobně to bylo slovo, které mi osvětlilo, že vakcíny se člověk nemusí obávat.

Tedy – máš svobodu se nechat i nenechat očkovat. Jednej však zodpovědně. A proto: jestli jsi zdravý, mladý, nemáš kolem sebe nikoho ze starších lidí či z rizikových skupin a opravdu se nebudeš s nikým takovým stýkat, pak možná nic nezkažíš, když se nenecháš očkovat. Počítej ale s tím, že i když tebe třeba Covid zatím neohrožuje, ty ale můžeš představovat riziko pro lidi kolem tebe.

Pokud jsi starší věkem, nebo patříš do nějaké rizikové skupiny, je, podle mne, moudré se nechat očkovat. Pokud máš někoho staršího věkem či člověka z rizikové skupiny ve své blízkosti, pokud se třeba setkáváš se staršími lidmi... - považují skoro za povinnost nechat se očkovat. Protože tím chráníš svého bližního, projevuješ mu tím úctu a jednáš ohleduplně.

Já osobně považuji možnost vakcinace za obrovskou výsadu, která nám byla dána a děkuji za ní Bohu. Díky očkování vymizely takové šílené nemoci, jako tetanus, dětská obrna, záškrť, pravé neštovice, nebo třeba tuberkulóza... Toužím, aby na tomto seznamu byl i COVID-19. Proto se nechám očkovat. Tohle slovo bych, bratři a sestry, podepsal. Nyní máme ještě možnost se v klidu rozhodnout. Ovšem dobře zvažme, zda už nejde o život. Ne třeba ten náš, ale těch okolo nás. Jak říká Pán Ježíš: Když vám v sobotu spadne dobytče do studny, necháte ho tam? Zachováte Zákon o sobotě, anebo zachráníte život? Kéž i my tedy dobře zvážíme, zda je lepší zachovat život, anebo zákon.

Bůh nám, bratři a sestry, **dal ducha síly, lásky a rozvahy.** Nenechme se tedy zotročit strachem, dejme se naopak vést Duchem svatým, Duchem lásky a pokoje. Amen.

Modlitba píseň

Slovo poslání: Skutky 11, 1-9

Požehnání: Sám Bůh pokoje, nechť vás cele posvětil a zachová vašeho ducha, duši i tělo bez úrazu a poskvrny do příchodu našeho Pána Ježíše Krista. Amen píseň

